

Sewa Ram Singal v. The Punjabi University, Patiala, etc., (Tuli, J.)

ਕੁਮਾਰ ਸਤਿਆਵਾਦੀ ਦਾ ਕੇਸ (1), (ਸੁਪਰਾ) ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਵਿਆਪਕ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ - ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਜੁੱਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਹੈ। ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 395 ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਸਲਈ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 195 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(9) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟਰਾਇਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ, ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 195 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਮੈਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟਰਾਇਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਖੁੰਝ ਗਈ ਹੈ।

ਐਨ. ਕੇ. ਐਸ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਬਾਲ ਰਾਜ ਤੁਲੀ, ਜੇ.

ਸੇਵਾ ਰਾਮ ਸਿੰਗਲ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ, ਆਦਿ,----ਜਵਾਬਦਾਰ।

1971 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1208.

26 ਮਈ 1971 ਈ.

ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ, ਕੈਲੰਡਰ, ਭਾਗ II, 1966-67 ਐਡੀਸ਼ਨ- ਨਿਯਮ ਤਿਲ, ਏ) ਅਤੇ 27 (ਬੀ)- ਬੈਚਲਰ ਆਫ ਡਿਗਰੀ ਲਈ ਅੰਤਿਮ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਸੈਡੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸਰਜਰੀ - 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ - ਕੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ ਮੌਖਿਕ ਪੇਪਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਲੀਨਿਕਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਕੁੱਲ - ਕੀ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ — ਨਿਯਮ 27(ਏ)- ਕੀ ਨਿਯਮ 27(ਬੀ) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ— ਸਾਰੇ ਗ੍ਰੇਸ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਮੀਦਵਾਰ ਨਿਯਮ 27(ਏ) ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ— ਨਿਯਮ 27(B) — ਕੀ ਇਸ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਡਿਗਰੀ ਲਈ ਅੰਤਿਮ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਅੰਕਾਂ ਦਾ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ / ਬੈਚਲਰ ਆਫ ਮੈਡੀਸਨ ਅਤੇ ਸਰਜਰੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਮੇਤ ਕਲੀਨਿਕਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੁੱਲ ਅੰਕਾਂ ਦਾ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। (ਪਰਾ ੨)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 27 (ਏ) ਅਤੇ 27 (ਬੀ) ਦੇ ਫਰੇਮਰਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਕਲੀਨਿਕਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ। ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸੰਖਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮ 27 (ਏ) ਦੀਆਂ ਤਿੰਨੋਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ "ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇ" ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 27 (ਏ) ਵਿੱਚ ਮੈਡੀਸਨ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ I. ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ

50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਅੰਕ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਲੀਨਿਕਲ ਇਮਤਿਹਾਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਪਰਾ ੩)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 27 (ਏ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਿਯਮ 27 (ਬੀ) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਗ੍ਰੇਸ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਨਿਯਮ 27 (ਏ) ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਰਿਆਇਤ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੰਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਯਮ 27(ਏ) ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਨਿਯਮ 27(ਬੀ) ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ। (ਪਰਾ 1 5))

226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ 24 ਫਰਵਰੀ, 1971 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਓਰੀ, ਮੈਂਡਮਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਐੱਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐੱਸ. ਕੋਰਸ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ।

ਜੇ.ਐਲ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਚੰਦਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸਪਰਾ ਵਕੀਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ।

ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਵਕੀਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ.

ਤੁਲੀ ਜੇ- (1) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਸੰਬਰ, 1970 ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਬੈਚਲਰ ਆਫ ਮੈਡੀਸਨ ਅਤੇ ਬੈਚਲਰ ਆਫ ਸਰਜਰੀ (MBBS) ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਲਈ ਅੰਤਮ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਪ੍ਰੈੱਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਹਨ-

(i) ਦਵਾਈ ਅਤੇ ਰੋਕਥਾਮ ਵਾਲੀ ਦਵਾਈ;

- (ii) ਮਿਡਵਾਈਫਰੀ ਅਤੇ ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜੀ;
- (iii) ਸਰਜਰੀ ਅਤੇ ਆਪਰੇਟਿਵ ਸਰਜਰੀ; ਅਤੇ
- (iv) ਅੱਖਾਂ, ਕੰਨ, ਨੱਕ ਅਤੇ ਗਲੇ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ।

ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ 400 ਅੰਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ ਮੌਖਿਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਕਲੀਨਿਕਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ। ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ ਮੌਖਿਕ ਭਾਗ ਵਿੱਚ 35 ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਚਾਰ ਲਿਖਤੀ ਪੇਪਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ 40 ਅੰਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ 20 ਅੰਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਭਾਗ ਦੇ ਕੁੱਲ ਅੰਕ 200 ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ, ਯਾਨੀ 100 ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ 140 ਅੰਕਾਂ ਵਾਲੀ ਕਲੀਨਿਕਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ, ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ 20 ਅੰਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ 40 ਅੰਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਲੀਨਿਕਲ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਕੱਠੇ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਪੇਪਰ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਣ ਲਈ, ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਕਲੀਨਿਕਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਭਾਵ, 160 ਵਿੱਚੋਂ 80, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਕੋਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ 100 ਦੀ ਬਜਾਏ 97 ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਲੀਨਿਕਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ 52 ਅੰਕ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ 12 ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ, ਯਾਨੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 80 ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ 160 ਵਿੱਚੋਂ 64 ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਲੀਨਿਕਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਪੇਪਰ ਵਿੱਚ 3 ਹੋਰ ਅੰਕ ਅਤੇ 16 ਹੋਰ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ

ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੰਯੁਕਤ। ਬੈਚਲਰ ਆਫ ਮੈਡੀਸਨ ਅਤੇ ਬੈਚਲਰ ਆਫ ਸਰਜਰੀ (ਐਮਬੀਬੀਐਸ) ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਲਈ ਨਿਯਮ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ, ਕੈਲੰਡਰ ਵਾਲੀਅਮ II, 1966 67 ਐਡੀਸ਼ਨ, ਪੰਨਾ 80 'ਤੇ ਪਾਏ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ 27(ਏ) ਅਤੇ (27) ਹਨ। (ਬੀ) ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ: -

“27(ਏ)। ਮੈਡੀਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਵੈਨਟਿਵ ਮੈਡੀਸਨ ਵਿੱਚ, ਸਰਜਰੀ ਵਿੱਚ, ਮਿਡਵਾਈਫਰੀ ਅਤੇ ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅੱਖਾਂ, ਨੱਕ, ਕੰਨ ਅਤੇ ਗਲੇ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਐਲਾਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੁੱਲ ਅੰਕਾਂ ਦਾ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅੰਤਿਮ ਪ੍ਰੀਖਿਆ; ਜਾਂ ਜੋ ਕਲੀਨਿਕਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਪੰਜਾਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ ਜੋ ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ ਜੁਬਾਨੀ ਇਮਤਿਹਾਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਕੁੱਲ ਪੰਜਾਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਹਰ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਕੁੱਲ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਦਸ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਲਾਸ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਕਲਾਸਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ ਜੁਬਾਨੀ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ (50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਮਾਤੀ ਅੰਕ ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨਗੇ। ਸੈਂਟ ਕਲੀਨਿਕਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣੇਗਾ)।

ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜੋ ਭਾਗ ਏ ਜਾਂ ਭਾਗ ਬੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੇਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਗਲੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬੈਠਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਫੇਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪੰਜ ਮੌਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਤੋਂ 24 ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਅੱਸੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜੋ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। .

27(ਬੀ) (i) ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜੋ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੇਪਰਾਂ/ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੇਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਉਸ ਦੇ ਸਰਵੋਤਮ ਅੰਕਾਂ (ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅੰਕਾਂ ਸਮੇਤ) ਦੇ ਕੁੱਲ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੱਕ ਗ੍ਰੇਸ ਅੰਕ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਭ.

(ii) ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜੋ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ਿਆਂ/ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੇਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੱਕ ਗ੍ਰੇਸ ਅੰਕ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੰਬਰ (i) ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਕੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ENT ਅਤੇ ਮਿਡਵਾਈਫਰੀ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਡੀਸਨ ਅਤੇ ਸਰਜਰੀ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 14 ਅਤੇ 4 ਅੰਕਾਂ ਲਈ ਫੇਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਰਜਰੀ ਵਿੱਚ 4 ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਰਜਰੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਪਾਸ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਮੈਡੀਸਨ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ

(iii) ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜੋ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ/ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਹਾਜ਼ਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਹਰ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਹਾਜ਼ਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ/ਜਾਂ ਜੇ ਇਸ ਲਾਭ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪਹਿਲੀ ਸਾਲਾਨਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਰਜਰੀ ਵਿੱਚ ਕਹੋ/ ਮੈਡੀਸਨ, ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਸਰਜਰੀ ਜਾਂ ਮੈਡੀਸਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਡੀਸਨ ਅਤੇ ਸਰਜਰੀ ਦੇ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ 4 ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੈਡੀਸਨ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ ਜੁਬਾਨੀ ਪੇਪਰ ਵਿੱਚ 3 ਅੰਕਾਂ ਨਾਲ ਫੇਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ 16 ਗਰੇਸ ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ 3 ਅੰਕ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਪੇਪਰ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਲੀਨਿਕਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ, ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਾਲੇ thf ਪੇਪਰ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ 89 ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ 100 ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ। ਉਹ, ਉੱਥੇ ਅੱਗੇ, ਲੋੜ ਹੈ? 11 ਗ੍ਰੇਸ ਮਾਰਕ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਗ੍ਰੇਸ ਅੰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਹਨਾਂ ਦਾ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ ਜੁਬਾਨੀ ਅਤੇ ਕਲੀਨਿਕਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ, ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ 14 ਗ੍ਰੇਸ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ ਜੁਬਾਨੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ 3 ਹੋਰ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਲੀਨਿਕਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਅੰਕ ਅਤੇ ਆਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੰਯੁਕਤ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਸਿਰਫ 16 ਗ੍ਰੇਸ ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ 19 ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ

ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਹੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 27(ਏ) ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਮ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਅੰਕਾਂ ਦਾ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਮੇਤ ਕਲੀਨਿਕਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਹੋਣੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੁੱਲ ਅੰਕਾਂ ਦਾ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰੇਸ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਨੰਬਰ (16) ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਤੀਜਾ ਸਹੀ ਹੈ।

(3) ਇਸ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਵਿੱਚ, ਪੀਟੀਪੀਟੀਸ਼ਨਰ ਫਾਸ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਪੇਪਰ ਦੇ ਕਿਮੀ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਲੀਨਿਕਲ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ ਅੰਕ ਅਤੇ ਚਾਰੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਓ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਕਲੀਨਿਕਲ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਲੀਨਿਕਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ 640 ਵਿੱਚੋਂ 329 ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਚਾਰੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ ਕਰਾਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ 416 ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ 50 ਫੀਸਦੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਸ ਐਲਾਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ 27(ਏ) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਉਸ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਘੜਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਮੈਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹਾ? ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਲੀਨਿਕਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ ਮੌਖਿਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸੀਖਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮ 27 (ਏ) ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ "ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇ" ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 27 (ਏ) ਵਿੱਚ ਮੈਡੀਸਨ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵਿੱਚ, ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਚਾਰਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਅੰਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਕਲੀਨਿਕਲ ਇਮਤਿਹਾਨ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਕੁੱਲ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(4) ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਕਾਂ ਨੂੰ -

ਕਲੀਨਿਕਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 200 ਅੰਕਾਂ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਪੇਪਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ 200 ਵਿੱਚੋਂ 89 ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਲੋੜ ਹੈ। 11 ਹੋਰ ਅੰਕ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਾਨੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ 3 ਗ੍ਰੇਸ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗ੍ਰੇਸ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਵੀ ਅਫਸੋਸ ਹੈ। ਨਿਯਮ 27(ਏ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਕਲੀਨਿਕਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਕਲੀਨਿਕਲ ਇਮਤਿਹਾਨ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। - ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਦਸੰਬਰ, 1970 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਫਾਈਨਲ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ MB.BS ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਾਨੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅੰਕ ਕੁੱਲ ਅੰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 100 ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ। ਕਲੀਨਿਕਲ ਇਮਤਿਹਾਨ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ 160 ਵਿੱਚੋਂ 200 ਅਤੇ 80 ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਲੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ, ਮੈਡੀਸਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਣ ਲਈ, ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ ਮੌਖਿਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ 200 ਵਿੱਚੋਂ 100 ਅੰਕ, ਕਲੀਨਿਕਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ 160 ਵਿੱਚੋਂ 80 ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ 400 ਵਿੱਚੋਂ 200 ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਇਸ ਲਈ, ਕਲੀਨਿਕਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ, ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਨਿਯਮ 27 (ਬੀ) ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਬੇਲੋੜੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਨਿਯਮ 27(ਏ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਿਯਮ 27(ਬੀ) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜੋ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਗ੍ਰੇਸ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਿਯਮ 27(ਏ) ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਕੇ

ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਬਨਾਮ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ (ਗੁਜਰਾਲ, ਜ.)

ਗ੍ਰੇਸ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਯਮ 27(ਏ) ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਫਿਰ ਨਿਯਮ 27(ਬੀ) ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ 27(ਏ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਨਿਯਮ 27(ਬੀ) ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨਿਯਮ 27(ਏ) ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਦੇਖਣਾ

ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਜਾਂ ਪੇਪਰਾਂ ਜਾਂ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਗ੍ਰੇਸ ਅੰਕ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ - ਨਿਯਮ 27(ਏ) 'ਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਰਿਆਇਤੀ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। . ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਖਰਚੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ।

ਐਨ. ਕੇ. ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਅਪੀਲੀ ਅਪਰਾਧੀ

ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਗੁਜਰਾਲ ਅਤੇ ਐਸ.ਸੀ ਮਿੱਤਲ ਜੇ. ਜੇ.

ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਕਮੇਟੀ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1968 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 231।

27 ਮਈ 1973 ਈ.

ਭੋਜਨ ਮਿਲਾਵਟ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ (1954 ਦਾ XXXVII)—ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਅਤੇ 16(1) (a) (i) —ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸੈਂਟਰਲ ਫੂਡ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ— ਦੋਸ਼ੀ — ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪਰਿਵਰਤਨ —ਕੀ ਉਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੋਬਡ ਮਿਲਾਵਟ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1954 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5.) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਸੈਂਟਰਲ ਫੂਡ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ- I ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਸਿਰਫ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿਚਕਾਰ ਟਕਰਾਅ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। (ਪਰਾ ੫)

ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲ।

ਆਰ ਓਪ ਚੰਦ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

HL S ARIN, ਇੱਕ ਡੀਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ।